

Kommissionen har i kraft af sin i talrige af Traktaternes artikler hjemlede forslagsret stor indflydelse på udfyldningen af Traktatens rammebestemmelser. Kommissionens forslag er mere end blot forhandlingsgrundlag for Rådets afgørelser, idet Rådet kun med énstemmighed kan ændre dens forslag. Dette gælder også selv om Rådets afgørelse på det pågældende område i øvrigt kan træffes ved flertal. På den anden side kan Rådet frit acceptere eller forkaste Kommissionens forslag med det for den pågældende afgørelse fornødne flertal. Såfremt forslaget ikke accepteres, kan Kommissionen selv ændre det og fremsætte det påny. Indenfor rammerne af disse regler finder samvirke mellem Kommissionen og Råd, ofte kaldet »dialogen«, sted. Ligevægten mellem det europæiske synspunkt, som det udtrykkes af Kommissionen, og de nationale synspunkter, som de udtrykkes i Rådet, er af stor praktisk og politisk betydning i Fællesskabernes system og tilgodeses af Kommissionens og Rådets samvirke.

Som led i Luxembourg-forliget fra januar 1966 vedtog Mellemsstaternes regeringer i en fælleserklæring en række punkter til vejledning for Kommissionen i dens virksomhed i forhold til Rådet. Det fremhæves heri, at Kommissionen bør tage kontakt med Medlemslandenes regeringer, forinden forslag fremsættes for Rådet og forinden forslag offentliggøres. Endvidere omhandles Kommissionens forhold til repræsentanter for tredjelande og til andre internationale organisationer samt den budgetmæssige kontrol med anvendelsen af Fællesskabernes midler.

#### *Domstolen (art. 164–188)*

Den tidligere oprettede Domstol i Kul- og Stålfællesskabet er videreført som en fælles institution for de tre Fællesskaber. Domstolen indtager en betydningsfuld plads i balancen mellem de forskellige institutioner og mellem disse og Medlemsstaterne ved den særlige funktion der er tillagt den i Traktaten.

Traktatens artikel 164 karakteriserer dens funktion i almindelighed. Herefter skal Domstolen værne om lov og ret ved fortolkning og anvendelse af Traktaten. Domstolen er ved de følgende bestemmelser tillagt beføjelser til at udøve en omfattende juridisk kontrol med de øvrige Fællesskabsinstitutioner og Medlemsstaterne. Adgangen til at indbringe en sag for Domstolen står åben ikke blot for Medlemsstaterne – og efter omstændighederne Fællesska-

bernes andre institutioner – men også i visse sager for de virksomheder og personer, som den pågældende afgørelse er rettet til eller dog berører umiddelbart og individuelt.

Domstolen består af elleve (tidligere syv) dommere. Efter anmodning af Domstolen kan Rådet med énstemmighed forøge antallet af dommere. Samtlige dommere deltager principielt i sagernes behandling og afgørelse. Der er dog oprettet afdelinger bestående af færre dommere til at udføre forberedende retshandlinger eller dømme i særlige arter af sager. Domstolen består af tre (tidligere to) generaladvokater, der har til opgave at fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen. Efter anmodning fra Domstolen kan Rådet med énstemmighed forøge antallet af generaladvokater. Til dommere og generaladvokater kan udnævnes personer, hvis uafhængighed og juridiske kvalifikationer er uomtvistelige. Udnævnelse foretages af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse sted. De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes. Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident, som kan genvælges.

Domstolen er kompetent i følgende grupper af sager:

Sager om Medlemsstaternes overholdelse af forpligtelser i medfør af Traktaten, som rejses af anden Medlemsstat eller af Kommissionen (art. 169 og 170); sager om retmæssigheden af Rådets eller Kommissionens retsakter, som rejses af Medlemsstaterne eller Kommissionen respektive Rådet (artikel 173); sager om retmæssigheden af Rådets eller Kommissionens retsakter, som rejses af fysiske eller juridiske personer over for beslutninger, som angår dem eller berører dem umiddelbart og individuelt (art. 173); sager som anlægges af Medlemsstaterne eller af anden fællesskabsinstitution om Rådets eller Kommissionens undladelse af at handle (artikel 175); sager som anlægges af fysiske eller juridiske personer om Rådets eller Kommissionens undladelse af at træffe en afgørelse i forhold til de pågældende (art. 175); sager mellem Medlemsstaterne, der vedrører området for Traktaten og indbringes i henhold til voldgiftsaftale (artikel 182); sager, hvori Fællesskabet er part og som indbringes i henhold til almindelig voldgiftsbestemmelse (art. 181); tvister mellem Fællesskabet og dets an-